

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. Ботевград, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, VI-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н. Ц. П.

при участието на секретаря Т. В. Б.
като разгледа докладваното от Н. Ц. П. Административно наказателно дело № 20221810200222 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59- 63 от ЗАНН.

Предметът на обжалване:

Електронен фиш серия К № ***** издаден от ОДМВР-София, с които на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на А. Д. К., ЕГН ***** е наложена „глоба” в размер на 400 (четиристотин) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Становищата на страните:

В подадената жалба от А. Д. К. е описано искане за отмяна на така издадения Електронен фиш като неправилен и незаконосъобразен, съставен в нарушение на материалния закон. Твърди да не е бил собственик на превозното средство, с което е извършено процесното нарушение. Не претендира съдебни разноски.

Въззивният жалбоподател редовно призован за съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

Ответната страна ОД на МВР- София редовно призована не изпраща представител в съдебно заседание. Постъпила е писмена защита вх. № 3157

от 10.06.2022г. на ОД на МВР- София, чрез гл. юрик. Р. Радев, с която моли Съдът да остави без уважение жалбата на жалбоподателя като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и въвежда възражение за прекомерност на разноските на противната страна.

Ботевградският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, приема за установено следното:

От фактическа страна:

Според данните описани в процесния електронен фиш, на 03.10.2021г., в 10.05 часа, по АМ Хемус, км. 56+600 с посока на движение от към гр. Варна, при ограничение от 90 км/ч, въведено с пътен знак В-26, с МПС В. 850, с регистрационен номер *****, собственост на А. Д. К., е извършено нарушение за скорост от последния, установено и заснето с автоматизирано техническо средство № ARH CAM S1, при разрешена стойност на скоростта 90 км/ч., е отчетена скорост на движение на описания автомобил от 131 км/ч, като след приспадане на допустимата грешка/толеранс от 3 км при измерване на скоростта е установена превишена стойност на скоростта 41 км/ч.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител попълнил протокол, рег. № 1204р-7055/05.10.2021г. /приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г. /.

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на Д.Б. К., ЕГН *****.

От приложеното по делото заверено копие на ЕФ става ясно, че процесният ЕФ е връчен лично на жалбоподателя на 16.12.2021г. и е обжалван на 30.12.2021г., чрез АНО в Софийски районен съд, където е било образувано настоящето дело, впоследствие изпратено по компетентност на РС-Ботевград.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства: протокол от проверката на мобилната система за видеоконтрол „TFR1-M”; заповед № 8121з-172/29.02.2016г. и

заповед №8121з-931 от 30.08.2016г., и двете на Министъра на МВР, бланка на електронен фиш; удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835, протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на дата 27.10.2020г., справка за собственост на МПС, снимков материал; справка за регистрация на МПС, отговор-справка от ОПУ-София, които следва да бъдат кредитирани без резерви като единни, последователни и кореспондиращи по между си.

От заповедта на АПИ и схемата към нея се установява, че към датата на извършване на нарушението /03.10.2021г./ при км 56+600 пътното платно в посока гр. Варна е действал знак „B26” /Забранено е движението със скорост, по-висока от означената 90км/.

От приложеното удостоверение за одобрен тип средство за измерване от Български институт по метрология, ведно с писмените доказателства към нея, се установяват видът на мобилната система, и обстоятелството, че същата е одобрена съобразно нормативните изисквания с дата на издаване на удостоверението 24.02.2010г. и срок на валидност на същото - 24.02.2020г. По делото са представени данни за осъществена последваща проверка по смисъла на чл. 43 от Закона за измерванията /ЗИ/ с дата 19.11.2020г. с протоколен номер № 3.40.20. Резултатите от проверката установяват съответствие на одобрения тип АТСС.

От самия снимков материал, автомобилът на жалбоподателя с ясно виждаш се регистрационен номер, модел и марка, е заснет от достатъчно разстояние, без около него да са заснети каквито и да било други автомобили, чиято скорост евентуално би могла да бъде засечена вместо тази на автомобила на жалбоподателя. Снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова бе приобщено по делото.

От правна страна:

Административно наказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол

върху издадените от административните органи електронни фишове е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в електронния фиш /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

Процесният ЕФ е връчен лично на жалбоподателя 16.12.2021г. и е обжалван от него на 30.12.2021г., поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, от лице с надлежна легитимация, тъй като именно жалбоподателят е визиран като лицето извършило посоченото нарушение по ЗДвП.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

При извършена служебна проверка за законосъобразност, преценявайки и възраженията на жалбоподателя, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения на специалната процедура по издаването на електронния фиш, регламентирана в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Същата е приложена законосъобразно, при наличието на предпоставките за това, тъй като по делото безспорно е доказано, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство/мобилната система за видеоконтрол „ARH CAM S1, с каквито съгласно чл. 189, ал. 4 /изм., ДВ, бр. 54 от 2017 г, в сила към датата на нарушението/, може да се установяват и заснемат нарушения в тази хипотеза. Съгласно § 6, т. 65 /нова, ДВ бр. 19/2015 г. /, "автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, и мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Събраните писмени доказателства сочат, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение е мобилно многофункционално устройство за контрол на скоростта с вградено разпознаване на

регистрационните номера и комуникации. Същото е одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология съгласно удостоверение № 17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2027г. Този документ удостоверява, че преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип № ARH CAM S1, е вписана в регистъра на одобрените за използване средства за измерване и съответства с одобрения тип и с метрологичните изисквания. Въз основа на това съдът приема, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение на датата визирана в електронния фиш, е било технически изправно и годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, чл. 4 и чл. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Същевременно, използването на мобилното АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол /приложение към чл. 10, ал. 1 от наредбата/, съставен и подписан от обслужващия го полицейският служител, в който изчерпателно са посочени релевантните обстоятелства – идентификационен номер на използваното АТСС, точното място на контрол, въведения за него скоростен режим, режим на измерване, посока на задействане, началото и края на работната смяна и броя на установените нарушения. Записите в съдържанието му, съпоставени със съдържанието на процесния фиш, позволяват формиране на еднозначен извод, че протоколът е относим към описаното в него нарушение. Означените място на използване на техническото средство – АМ Хемус, км. 56+600 с посока към гр.Варна, времето на работа с него, посоката на движение на контролираните превозни средства, установеният скоростен режим, дават основание да се приеме еднозначно, че на посочените в електронния фиш място, дата и час чрез техническото средство е установено нарушение при управление на визираното МПС, изразило се в превишаване на допустимата скорост от 90 км/ч., въведена с ПЗ В26, съгласно чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Безспорно е идентифицирано и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, както и измерената скорост на движението му при осъществявания контрол. Относително доказателствено средство в тази насока представлява приложената снимка клип № 24851, в която са означени дата и час, точна локация, разрешена скорост

/съответстващи на данните в протокола и ЕФ/, както и скорост на движение на заснетото превозно средство. Направения запис на нарушението и снимковото му визуализиране е доказателствено средство по чл. 189, ал. 15 от ЗДвП за установеното нарушение, за което е издаден електронния фиш. На снимковия материал се наблюдава именно автомобилът визиран в електронния фиш, заснет при отдалечаващ трафик, съответен на движението на превозното средство на жалбоподателя, поради което всяко съмнение чия скорост е регистрирало АТСС е изключено.

Обжалваният електронен фиш съответства и на утвърдения със заповед № 8121з-172/29.02.2016г. и заповед №8121з-931 от 30.08.2016г. на Министъра на МВР образец, носи лимитивно установеното в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП съдържание, поради което е редовен от процесуална страна. Изискванията към формата, съдържанието, реквизитите и реда за издаване на АУАН и НП са неприложими по отношение на ЕФ. Същият се издава по алтернативна, съкратена процедура, законосъобразното протичане на която се предпоставя единствено от съблюдаването на специалните правила и изисквания регламентирани в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а те в случая са спазени - отразени са данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

Предвид горното, въззивният съдебният състав приема, че обсъдените доказателствени материали удостоверяват с необходимата достоверност, че отразените в съдържанието на електронния фиш обстоятелства относно съответната пътна структура и скоростен режим, измерената скорост на движение, отчетеното превишение по отношение разрешената максимална скорост и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, съответстват на действителното положение, интерпретирани са обективно и са оценени правилно в съответствие с материалния закон, а оттук - че квалифицирането на нарушението съответства на изложените факти и е извършено законосъобразно. Установените факти реализират състава на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, която норма забранява превишаване на стойността

на скоростта, сигнализирана с пътния знак, когато е различна от посочената в ал. 1. Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и предвид категорията на превозното средство, допустимата стойност на скоростта за магистрала е 140 км/ч. С ПЗ В 26 в случая е било въведено ограничение на скоростта от 90 км/ч., съгласно възможността в чл. 73, ал. 2 от ППЗДвП, поради което именно с тази стойност е следвало да съобразяват поведението си водачите на МПС. В този аспект квалификацията на нарушението е правилна.

В случая обаче неправилно е определен субектът на нарушението. Разпоредба на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП определя, че "електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира". В тази връзка, за да бъде обоснован издаденият електронен фиш, е следвало да се приложат и съответните доказателства, удостоверяващи обстоятелството, че автомобилът е собственост на жалбоподателя, който е следвало да бъде санкциониран /видно от справката по делото посоченият в обжалваният ЕФ лек автомобил е собственост на трето лице – на Д.Б. К./. Липсата на доказателства в тази насока водят до неизпълнение на изискванията за мотивиране, респ. обоснованост на административните актове. В случаят е налице само предположение, че жалбоподателят е лицето, което е следвало да понесе административно - наказателната отговорност, а за търсенето на наказателна отговорност съобразно приложението на чл. 11 от ЗАНН, вр. чл. 303, ал. 1 и, ал. 2 от НПК, наказание не може да бъде налагано на основание на предположения и лицето се счита за извършило деянието виновно само и единствено, когато то е доказано по несъмнен начин. Липсата на доказателства, от които по несъмнен и категоричен начин да се установява автора на административното нарушение винаги е съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на нарушителя и водещо до

незаконосъобразност на издадения правораздавателен административен акт. Конкретният случай е едно явно олицетворение на нарушение на административно - производствените правила, касаещи изискване за установяване по категоричен и несъмнен начин на нарушителя и неговата самоличност. В тази връзка въззивният съдебен състав преценява, че не са спазени изискванията на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН за определяне на нарушителя на деянието. По този начин административнонаказващият орган неправилно е приложил материалния закон, което влече необоснованост на електронния фиш и обуславя самостоятелно основание за неговата отмяна.

По разноските:

При този изход на спора на жалбоподателя не се дължат разноси, доколкото не са претендирани и съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд-Ботевград, въззивен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № ***** издаден от ОДМВР-София, с които на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на А. Д. К., ЕГН ***** е наложена „глоба” в размер на 400 (четиристотин) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____